

med at gribe ind i Ejendomsretten. Over Søterritoriet har Staten Højhedsret, og der kan Staten ved Lov regulere Benyttelsen, men naar man kommer op paa selve Landet, har det hidtil baade efter Lovgivning og efter Sædvane været saaledes, at Ejeren har besiddet Lodden uhindret indtil daglig Vandstand. Ganske vist har man flere Gange ad Lovgivningens Vej paalagt en Ejer Forpligtelser af Hensyn til Trediemands. Man har indskrænket hans Ret til Benyttelse af sin egen Grund, f. Eks. til Byggegrund. Ejeren af en Grund maa endvidere finde sig i, at der føres en Vandledning over hans Grund, men altid mod Erstatning af den Skade, som derved forvoldes. Jeg har intet imod, at Lovgivningsmagten ogsaa i dette Tilfælde kan gribe ind, hvis det er nødvendigt; naar enten Samfundets Interesser eller Trediemands Interesser ere truede, og Skaden, der forvoldes vedkommende, fuldt ud erstattes. Men man skal ikke uden tvingende Grunde lægge Baand paa privat Mands Ejendom, og det vil man efter mit Skøn gøre, naar man inddrager Strandbredden, som er vidt forskellig fra Forstranden, under de samme Regler, som gælde for Forstranden.

Det har været omtvistet, hvorvidt Kystejeren ejede Strandbredden eller ikke. Paa de Steder, hvor Havet lægger til, kan man tvistes om den Ting. Men paa de Steder, hvor Havet truer Landet og bortskærer Dele af Landet, er det uomtvisteligt, at det, der er tilbage, er vedkommende Kystejers private Ejendom. Det bliver kun paa saadanne udsatte Kyststrækninger, at der overhovedet bliver Tale om at nedlægge Forbud.

Efter min Formening vil det blive nødvendigt, at der i ret vidt Omfang nedlægges Forbud mod, at Lodsejeren eller andre ødelægge Forstranden. Der har Havet selv dannet et Værn. Jeg kan dog ikke her være ganske enig med den ærede Ordfører, for det er ikke alene et Værn, Havet kaster op, men flere Steder er det Rester, som Havet har ladet blive tilbage af Landet, og som endnu værner den Del af Kysten, som er tilbage. Man maa huske paa, at ved dette Lovforslag foreslaas det, at den Ret, som vedkommende Kystejere hidtil har haft til at faa nedlagt Forbud imod, at der bliver foretaget Ting paa Strandbredden, som kunne skade ham, skal nu berøves ham. Man jævntiller ham i saa Henseende med enhver anden. Efter 5 Aars Forløb kan han begære fore-

taget nyt Syn. Det kan enhver anden ogsaa. Men naar Statsmagten indlader sig paa dette, maa den ogsaa gøre, hvad den kan, for at skaffe Fred, imod at saadanne Ting foretages paa Strandbredden, som kunne ødelægge Landet og først og fremmest da den tilstødende Grund.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til Ændringsforslag under Nr. 3 b. og c. Jeg er selv med til at anbefale dette Ændringsforslag, men jeg er ikke klar over, hvor vidtrækkende det er, og derfor vil jeg rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister om Forstaaelsen af disse to Punkter. Der staar i b., at det kan tillades, at Kommuner i større eller mindre Omfang fra bemeldte Strækninger afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje. Jeg vilde gerne have at vide, om dette Punkt rækker saa vidt, at Kystkommissionerne kunne tillade Kommunerne at borttage Materialier mod vedkommende Lodsejers Villie. Hidtil har det været saaledes, at man har betragtet Lodsejeren som havende Ejendomsret til Strandbredden, og naar nogen vilde benytte Materialier derfra, har det været Forudsætningen, at de skulle have vedkommende Kystejers Tilladelse. Vil man nu etablere en ny Ret, saaledes at det bliver overladt til Kystkommissionerne at give Kommuner, baade Sogne- og Amtskommuner, Tilladelse til at borttage det Materiale, der er paa Strandbredden, vil man gøre Uret, saa meget mere som denne Tilladelse kun vilde komme til at udstrække sig til de Kyster, der i øvrigt ere underlagte Forbud, medens alle de Kyststrækninger, hvor Forbud ikke bliver nedlagt, ikke ville blive inddragne under den samme Bestemmelse. Det samme er Tilfældet med Punkt c., hvori det hedder, at Kystkommissionerne kunne give Fiskere Tilladelse til at tage Sten paa den nøgne Strandbred.

Jeg har været med at stille dette Ændringsforslag, fordi jeg gerne vilde have, at Kystkommissionerne kunne give denne Tilladelse, hvor de skønne, at det kan gøres uden Skade for det Formaaals Opnaaelse, som man tilsigter ved denne Lov, men jeg kan ikke være med til at etablere en ny Ret for Kystkommissionerne til at gribe ind og give Tilladelse til at fjerne Ting fra Privatmands Grund. Derfor retter jeg Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister om, hvorledes dette skal forstaaes.

Jeg har dernæst været med til at stille Ændringsforslaget under Nr. 5, men da